

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ

ชื่อผู้เขียน นางสาวกุลพิมณ เจริญดี

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อະเคื้อ อุณหเลขกะ	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์วรรณีวิไล ชุ่มภิรมย์	กรรมการ
อาจารย์สุชาดา เหลืองอากาศัง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์นันทา เล็กสวัสดิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ละออ ตันติศิรินทร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีลักษณ์ วรรณฤทธิ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การทำลายเชื้อเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล ทุกขั้นตอนการปฏิบัติในการทำลายเชื้อมีผลต่อประสิทธิภาพการทำลายเชื้อในปัจจุบันพบว่าบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพยังมีการปฏิบัติในการทำลายเชื้อไม่เป็นแนวทางเดียวกัน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ แนวปฏิบัตินี้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาลหรือการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ ที่ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษา ในโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงสาธารณสุขทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 20 คน โดยเทคนิคเดลฟาย ความสอดคล้องของความคิดเห็นวิเคราะห์ด้วย ค่ามัชฌิมฐานและค่าการกระจายควอไทล์ การวิจัยดำเนินการระหว่างเดือนเมษายน - สิงหาคม พ.ศ. 2543 ผลการวิจัยได้แนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพ ประกอบด้วย 10 หัวข้อ

อุปกรณ์ก่อนนำมาทำลายเชื้อ การแช่เครื่องมือและอุปกรณ์ในน้ำยาทำลายเชื้อ การเก็บรักษา
เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ผ่านการทำลายเชื้อ การป้องกันอุบัติเหตุและอันตรายและการปฏิบัติหลังได้
รับอุบัติเหตุและอันตรายจากการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ การทำลายเชื้อพื้นผิวสิ่งแวดล้อมในสถาน
บริการทางสุขภาพ การเก็บน้ำยาทำลายเชื้อ การเฝ้าระวังการปนเปื้อนของเชื้อจุลชีพในน้ำยา
ทำลายเชื้อและการเจ็บป่วยของบุคลากร การกำจัดน้ำยาทำลายเชื้อที่ใช้แล้ว

อย่างไรก็ตามควรมีการนำแนวปฏิบัติการทำลายเชื้อสำหรับบุคลากรในสถานบริการ
ทางสุขภาพที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปให้บุคลากรในสถานบริการทางสุขภาพแต่ละระดับ ได้ทดลอง
ใช้ เพื่อให้ทราบปัญหาข้อขัดข้องต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแนวปฏิบัติให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
สามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

Thesis Title Development of Disinfection Guideline for Personnel in Healthcare Settings

Author Miss Kulpimol Charoendee

M.N.S. Infection Control Nursing

Examining Committee:

Assistant Professor Akeau Unahalekhaka	Chairman
Associate Professor Wanwilai Chumpirom	Member
Lecturer Suchada Lueang-a-papong	Member
Associate Professor Nunta Leksawasdi	Member
Associate Professor La-aw Tuntisirintra	Member
Assistant Professor Dr. Taweeluk Vannarit	Member

Abstract

Disinfection is an important component of infection control. Each step in the disinfection process can influence the efficiency of disinfection. Presently, personnel who work in healthcare settings practice disinfection differently. The main objective of this study was to develop a disinfection guideline for personnel in healthcare settings. The guideline was initially developed by reviewing the literature. The content of the guideline was validated by 20 experts in infection control or in the using of disinfectants who work in educational institutes, university hospitals, and hospitals under the Ministry of Public Health both in central and regional areas, using the Delphi Technique. The agreement of the experts was analyzed by median and interquartile range. The study was conducted between April to August, 2000. The result of this study was the disinfection guideline for personnel in healthcare settings which consisted of 10 parts, as follows: selection of disinfectants, disinfectant preparation, cleaning of equipment and instruments before disinfection, immersing of equipment and instruments, storing of

equipment and instruments after disinfection, prevention of accident and chemical hazard and practice for post accident and disinfectant contact, environmental disinfection in healthcare settings, storing of disinfectants, surveillance of disinfectant contamination and personnel illness, and discarding disinfectants

It is recommended that, this guideline should be sent to personnel in each level of the healthcare settings to be tested and to determine problems and obstacles for usage in order to further improve this guideline.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University